

عنوان مقاله:

مفهوم پدیدارشناسی در معماری اسلامی مساجد (مطالعه موردی: مسجد جامع بروجرد)

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بین رشته ای در عمران، معماری و مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسندگان:

مجید مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

یونس جهانیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

مهدی شریفی - مدرس گروه معماری، واحد دورود، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود-ایران

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی، بویژه معماری مساجد، تصویری از کیهان یا انسان در ابعاد کیهانی متجلی می سازد. معماری مسجد که در اسلام از معماری مقدس الهام می گیرد، نیز یک مدل از کیهان و محل مواجهه انسان با "کلمه الله" یا "لوگوس" است. معماری مساجد تجلی ایده و معنا در کالبد و محتوای معماری است. شناخت ویژگی های شکلی و معنایی مساجد نمی تواند صرفاً به صورت انتزاعی و یا در یک رابطه علت و معلولی محدود و یک بعدی مورد مطالعه قرار گیرد بلکه نگرشی همه جانبه با در نظر گرفتن کلیه عوامل در طول زمان و مکان لازم آن است. در این مقاله مسجد جامع بروجرد در نظام شکل و نظام معنا مورد بررسی قرار می گیرد. هر شکل بر مبنای معنا موجودیت می یابد و نیز فهم معنا می تواند از طریق نظام شکل صورت پذیرد. از این رو در رابطه با هر عنصر در مسجد چه عنصر کالبدی و چه عنصر ساختاری، معنا مقدمه لازم برای تولید شکل است. زیبایی شناسی معماری مسجد جامع بروجرد در دو حیطه ی زیبایی شناسی تجربی و زیبایی شناسی محیطی بر اساس روش تحقیق توصیفی-تحلیلی بررسی شد.

کلمات کلیدی:

پدیدار شناسی، معماری اسلامی، مسجد، مسجد جامع بروجرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1777323>

